

POSTANOWIENIE

27 września 2024 r.

Sąd Najwyższy w Izbie Cywilnej w składzie:

SSN Paweł Grzegorzczuk

na posiedzeniu niejawnym 27 września 2024 r. w Warszawie
w sprawie z powództwa A. M. i A. M.1
przeciwko Bankowi spółce akcyjnej w G.
o zapłatę i ustalenie,
na skutek skargi kasacyjnej A. M. i A. M.1
od wyroku Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu
z 28 lutego 2023 r., I ACa 1284/22,

- 1. odrzuca skargę kasacyjną co do pkt 2 zaskarżonego wyroku;**
- 2. przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania w pozostałym zakresie.**

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 28 lutego 2023 r. Sąd Apelacyjny we Wrocławiu, na skutek apelacji pozwanej Bank S.A. w G., zmienił wyrok Sądu Okręgowego w Legnicy z dnia 25 lutego 2022 r., I C 61/21, wydany w sprawie z powództwa A. M. i A. M.1 o zapłatę, w pkt I, w ten sposób, że oddalił powództwo o ustalenie (pkt 1) i uchylił zaskarżony wyrok co do pkt II i III, przekazując sprawę w tym zakresie Sądowi Okręgowemu w Legnicy do ponownego rozpoznania (pkt 2).

Skargę kasacyjną od wyroku Sądu Apelacyjnego z dnia 28 lutego 2023 r. wnieśli powodowie, zaskarżając go w całości, tj. w zakresie pkt 1 i 2, i wnosząc o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga kasacyjna jest nadzwyczajnym środkiem zaskarżenia przysługującym od prawomocnych wyroków lub postanowień w przedmiocie odrzucenia pozwu albo umorzenia postępowania kończących postępowanie w sprawie (art. 398¹ § 1 k.p.c.). Zaskarżeniu skargą kasacyjną podlegają zatem tylko te prawomocne wyroki sądu drugiej instancji i postanowienia w przedmiocie odrzucenia pozwu albo umorzenia postępowania, które kończą postępowanie w sprawie. Atrybutu tego nie posiada wyrok kasatoryjny, którym sąd drugiej instancji uchyla zaskarżone apelacją orzeczenie i przekazuje sprawę do ponownego rozpoznania sądowi drugiej instancji (art. 386 § 2 i § 4 k.p.c.); wyrok taki – co jasne – nie kończy postępowania w sprawie, lecz skutkuje koniecznością jego kontynuacji i ponownego rozpoznania sprawy w postępowaniu apelacyjnym (por. np. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 21 grudnia 1999 r., II CN 555/98). Wyrok, o którym mowa, może natomiast podlegać zaskarżeniu zażaleniem na podstawie art. 394¹ § 1¹ k.p.c.

Dotyczy to odpowiednio sytuacji, w której w razie kumulacji roszczeń sąd drugiej instancji oddala częściowo apelację albo wydaje orzeczenie reformatoryjne zmieniając zaskarżony wyrok w części, a w pozostałym zakresie uchyla wyrok i przekazuje sprawę do ponownego rozpoznania sądowi pierwszej instancji (por. np. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 18 grudnia 1996 r., I CKN 28/96, OSNC 1997, nr 4, poz. 44 i powołane tam orzecznictwo). Taka zaś sytuacja miała miejsce w okolicznościach sprawy.

W zakresie, w jakim skarga kasacyjna godziła w pkt 2 zaskarżonego wyroku, w którym Sąd Apelacyjny częściowo uchylił zaskarżony apelacją wyrok Sądu Okręgowego i przekazał sprawę do ponownego rozpoznania, skarga kasacyjna podlegała zatem odrzuceniu, jako niedopuszczalna (art. 398⁶ § 3 k.p.c.).

Z tych względów, na podstawie art. 398⁶ § 3 k.p.c. Sąd Najwyższy orzekł, jak w pkt 1 sentencji. Rozstrzygnięcie w pkt 2 sentencji miało podstawę w art. 398⁹ § 1 k.p.c.

[SOP]

[ms]